

En ansøgning efter råstofloven skal således som hidtil gælde også som ansøgning efter landbrugsloven, skovloven, sandflugtloven og naturfredningsloven eller som ansøgning om dispensation fra en lokalplan eller byplan, når der efter disse love eller planer kræves tilladelse til *selve den påtænkte råstofindvinding*.

Den skal derimod fortsat ikke gælde som ansøgning om andre tilladelser, som ikke direkte angår råstofindvindingen, selv om de kan være af væsentlig betydning for iværksættelsen af en råstofindvinding. Som eksempler kan nævnes tilladelse i henhold til landbrugsloven til erhvervelse eller udstykning af landbrugsejendomme, tilladelse i henhold til by- og landzoneloven til opførelse af nødvendige bygninger for virksomheden, tilladelse efter miljøbeskyttelsesloven til spildevandsudledning eller tilladelse efter vejlovgivningen til udkørsel. Amtsrådene forudsættes som hidtil at gøre ansøgeren opmærksom på, at sådanne tilladelser eventuelt tillige kræves, og i øvrigt i videst muligt omfang koordinere sagsbehandlingen efter de enkelte love, jfr. lovforslagets § 2, nr. 3.

Gennem stk. 2, opnås der mulighed for koordination og den bedst mulige oplysning af sagerne.

I medfør af 1972-lovens § 6, stk. 2, er der udfærdiget et ansøgningsskema, der benyttes i sager om råstofindvinding, og som indeholder de for behandlingen efter de forskellige love nødvendige oplysninger, herunder også om de miljømæssige forhold. Skemaet har bidraget til en hurtigere sagsbehandling og er undergivet løbende revision. Dette system ønskes opretholdt.

Der agtes i medfør af stk. 3, efter aftale med bl. a. Amtsrådsforeningen, Kommunernes Landsforening og landbrugsministeriet udfærdiget nærmere forskrifter for ansøgningers behandling, bl. a. om i hvilken rækkefølge de forskellige myndigheder skal inddrages i behandlingen.

Kommunalbestyrelserne og fredningsplanudvalget forudsættes fortsat inddraget i behandlingen af samtlige sager, ligesom særlige landbrugssagkyndige agtes inddraget ved ansøgninger om råstofindvinding på landbrugsejendomme, jfr. de almindelige bemærkninger. Der vil som hidtil blive lagt vægt på at opnå en hensigtsmæssig sagsbehandling f. eks. ved krav om, at en eller flere myndigheders sagsbehandling skal være afsluttet, før ansøgningen realitetsbehandles af råstofmyndigheden.

Til § 9.

§§ 9 og 10 afløser 1972-lovens § 7. Forslagets § 9 svarer til 1972-lovens § 7.

Tilladelse til råstofindvinding gives i langt de fleste tilfælde for indtil 10 år, men der gør sig undertiden særlige forhold gældende, som kan begrunde, at tilladelse meddeles for et længere åremål.

Af betænkningen over forslaget til 1972-loven fremgår, at tilladelser på mere end 10 år navnlig tænkes anvendt, hvor indvindingsvirksomheden på basis af de indvundne materialer udfører en forædlingsproduktion, der kræver meget store investeringer og de pågældende råstoffer ikke eller ikke uden urimelige omkostninger vil kunne skaffes andetsteds fra (f. eks. ved import). Også andre forhold, f. eks. hvor der kræves meget betydelige investeringer i indvindingsvirksomheden, eller hvor der kræves store arealreservationer for at sikre en virksomheds fortsatte indvinding, vil kunne begrunde en tilladelse på mere end 10 år.

Ministeriet for offentlige arbejder og miljøministeriet har siden lovens ikrafttræden meddelt i alt 6 tilladelser for mere end 10 år. Sådanne tilladelser forudsættes fortsat meddelt af miljøministeriet, jfr. bemærkningerne til § 7, stk. 5.

Bestemmelsen i stk. 3, findes ikke i 1972-loven. Bestemmelsen er medtaget efter ønske fra erhvervsorganisationerne, der har peget på, at det vil kunne medføre ekstra udgifter for en erhvervsvirksomhed, såfremt en påbegyndt indvinding må stoppe, fordi det viser sig, at de råstoffer, der findes i indvindingsområdet, afviger fra dem, der er meddelt tilladelse til at indvinde. Ved den foreslåede anmeldelsesregel vil en indvinding kunne fortsætte, indtil amtsrådet eller hovedstadsrådet modsætter sig den.

Til § 10.

Bestemmelsen indeholder reglerne om vilkårsfastsættelse for meddelte tilladelser. Reglerne herom i 1972-loven findes i § 7, stk. 2.

Det foreslås i stk. 1, at vilkår om indvinding efter en godkendt plan, efterbehandling og sikkerhedsstillelse skal medtages i en tilladelse, hvis det ikke er åbenbart urimeligt. Et af hovedargumenterne for gennemførelsen af 1972-loven har været, at man derved kunne sikre, at indvindingen foregår på en hensigtsmæssig måde og tilrettelægges med henblik på arealerne efterbehandling. Sådanne vilkår er da også hidtil medtaget i praktisk taget alle tilladelser.

Det foreslås endvidere præciseret i lovtæksten, jfr. stk. 2, at amtsrådene kan fastsætte ethvert vilkår, som kræves til varetagelsen af formålsbestemmelsen. Særligt må fremhæves, at amtsrådene skal fastsætte vilkår begrundet i de miljømæssige for-